

وضعیت مریض در مرض متصل به موت در حقوق ایران، ترکیه و مصر

محمود اکبری^۱. میترا اسماعیلی^۲.

۱. دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

۲. دانش آموخته کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یاسوج

دانشکده حقوق دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان واحد خوراسگان

چکیده:

وضعیت مریض در مرض متصل به موت در حقوق ایران، ترکیه موضوعی است که در این مقاله به روش تطبیقی و توصیفی و تحلیلی نگارنده آن را مورد بررسی قرار داده است. از آنجا که بررسی موضوع به صورت تطبیقی نمودار بیان تفاوت هایی بین این نظام ها با آنچه در حقوق ایران می گذرد می باشد می توان با بررسی تطبیقی به نقاط ضعف و قوت موضوع دست یافت. این تفاوت ها بیانگر آن است که پویایی در فقه امامیه در قیاس با آنچه در نزد فقهای عامه در جریان است متفاوت بوده است. برخی معتقد به این نظر می باشند که اعمال مریض در مرض متصل به موت به هیچ وجه صحیح نیست و مدت یک سال را در نظر گرفته اند. با توجه به این مهم بررسی تطبیقی پیرامون موضوع صورت گرفت و این نتیجه به دست آمد که در این وضعیت بهتر است به دلیل حفظ حقوق ورثه تا ثلث نافذ باشد. این وضعیت هم به مصلحت نزدیک تر می باشد و هم از حیث رعایت عدالت و انصاف منطقی تر به نظر می رسد.

واژگان کلیدی: مریض، مریض متصل به موت، تصرفات ولی، حقوق مالی